

reelle ejere - af Sall kirke

I 2000 blev jeg medlem af Sall menighedsråd og i 2017 var jeg blevet formand for samme. Derfor var det mig, der styrede sognets e-boks. Normalt indeholdt den kun meddelelser fra Danske Bank; men i oktober 2017 fandt jeg dette brev fra Erhvervsstyrelsen.

Jeg troede jo først at det var en misforståelse. Jeg tænkte, at de nok havde skrevet ud til en hel masse firmaer og så havde overset, at et menighedsråd er noget andet. Så jeg svarede dem og spurgte om det var alvorligt ment, og bad dem sætte sig lidt bedre ind i, hvem de kommunikerer med.

Men de svarede, at det skam var rigtigt nok, og at det i vores tilfælde var "bestyrelsen", der skulle registreres som reelle ejere. Nu var jeg ved at blive sur, så jeg satte mig ned og skrev et brev til kirkeministeren:

Kære minister!

Der har gennem nogen tid været en del diskussion i offentligheden omkring "administrativt bøv'l". Specielt er der flere, som har ført sig frem med ønsket om at begrænse den slags for de mange frivillige, herunder i Folkekirkens menighedsråd.

Jeg er selv formand for menighedsrådet i Sall sogn, og jeg var ved at falde ned af stolen, da jeg i dag kiggede i sognets e-boks. Heri fandt jeg nemlig et brev fra Erhvervsstyrelsen, hvor de skriver, at vi skal registrere de "reelle ejere".

Jeg troede først at det var en fejl. Altså skrev jeg til dem, om de godt var klar over, hvem de skrev til hhv. om de kunne forklare, hvem der er den "reelle ejer" af et sogn? De har nu imidlertid svaret, at det er rigtigt nok, og at vi skal angive "bestyrelsen". Det kan godt tænkes, at de dermed mener menighedsrådet. Jeg kunne sikkert også finde ud af at logge ind på deres hjemmeside og indtaste det, men ...

... et eller andet sted, bør den slags vanvid stoppes. Vi laver altså ikke "skattesvig, hvidvask eller anden økonomisk kriminalitet" i et menighedsråd. Og hvis man endelig vil vide, hvem der er ansvarlig, så burde det da vel være muligt, at overføre de data, der for længst er officielt registreret i kirkeministeriet? Det kan da umuligt være meningen at over 2000 frivillige i hele landet skal bruge tid på sådan noget bavl?

Sidder der ikke tilstrækkeligt mange mennesker i ministerierne (til en god løn), som blot for en gangs skyld kunne overkomme at koble hjernen til?

Der var åbenbart flere, der havde fået samme ide, for sent fredag eftermiddag kom der dette svar fra en konsulent i kirkeministeriet.

Dagen efter - altså lørdag eftermiddag - kom der dette brev fra Erhvervsstyrelsen, hvor de sætter sagen i bero og lover et nyt brev inden udgangen af oktober. Det var jo sådan set positivt; men der var flere ting i sagen, som jeg ikke syntes om. Kirkeministeriet havde åbenbart i længere tid haft en dialog med Erhvervsstyrelsen om sagen; men var alligevel ikke blevet informeret om henvendelsen til menighedsrådene. Det var jo nok derfor ministeriet ikke ville love noget på forhånd. Det var også underligt, at Erhvervsstyrelsen kun talte om en forkert "ordlyd".

Derfor skrev jeg nu til Eva Kjer Hansen (som havde været ret aktiv omkring bekæmpelse af administrativt bøv), Bertel Haarder (tidligere kirkeminister), Marianne Jelved og Carl Holst (deres partiers kirkeordførere). Det resulterede i flere positive svar.

Men Erhvervsstyrelsen havde jo lovet, at der ville komme et nyt brev sidst i oktober. Det udsendte de den 24. november. Det var en fredag, og selv om man udsendte brevet en måned senere end tidligere lovet, gav man altså menighedsrådene i landets 2000 sogne kun en uges frist til at lave registreringer.

Men ikke nok med det. Som forklaring på, hvorfor man ikke kan bruge de data, som tidligere er registreret i kirkeministeriet anfører man hensynet til "ansvarsvurderingen"; men man forklarer ikke, hvad dette ansvar består i. Det virker altså nærmest som om, man ad bagvejen forsøger at pålægge menighedsrådene et ansvar ud over det, som de har i henhold til lov om menighedsråd.

Rigtigt godt blev det så tirsdag den 28. november. Da kom dette brev fra kirkeministeriet. Det kan vist kun betegnes som en ansvarsfraskrivelse. Det viser sig, at kirkeministeriet gennem mere end to år har arbejdet for at få en løsning. I januar 2017 har kirkeministeriet bedt om et møde omkring udformningen af de nye regler; men erhvervsstyrelsen og justitsministeriet har aldrig svaret på denne henvendelse. Det er fuldstændig uhørt, at en del af centralforvaltningen på den måde offentligt fortæller om uduelighed i andre dele af centralforvaltningen.

Brevene fra erhvervsstyrelsen og kirkeministeriet sendte jeg videre til ovennævnte politikere, idet jeg spurgte, om der ikke var en voksen tilstede, der kunne stoppe det her. Eva Kjer Hansen svarede med en enkelt sætning: "Det bliver stoppet.". Det var den 28. november om aftenen og næsten samtidig skrev Bertel Haarder til erhvervsminister Brian Mikkelsen:

Til erhvervsminister Brian Mikkelsen.

Kære Brian.

Du bliver en helt i menighedsrådene, hvis du løser vedhæftede og nedenstående problem.

Som du ser, tilbyder Kirkeministeriet at stå for bøvlet med registrering af menighedsrådsmedlemmer som reelle ejere.

Det drejer sig om, at det offentlige ikke forlanger registreringer af oplysninger, som en anden offentlige myndighed i forvejen har.

Men den bedste og mest oplagte løsning er selvfølgelig at undtage menighedsrådene, der næppe tilhørte målgruppen, da det pågældende krav blev indført.

Jeg håber, du kan løse problemet.

Mange hilsner,

Bertel

Næste dags middag kom det første svar fra Jes Brinchmann Christensen, "særlig rådgiver", dvs. spindoktor for Brian Mikkelsen. Han skrev: "Kære Bertel! Tak for tilsendte. Jeg regner med en afklaring snart."

Afklaringen kom 5 timer senere med dette brev fra Brian Mikkelsen.

Og dagen efter måtte erhvervstyrelsen så igen skrive ud til alle menighedsråd og fortælle, at man alligevel ikke skulle lave nogen registrering.

